

KULTTI

Sisällysluettelo

Sisällysluettelo ja lehden toimitus	1
Pääkirjoitus ja päätoimittajan terveiset	3
There's a piece of you in how I dress - Asuinspiraatiota	4
Välillä voi luovuttaa	5
Opiskelu tuo toivoa tulevaan	7
Loitsuja Metropoliaihaustuksen hurmaamiseen	9
Loitsuja Metropoliaivihastuksen kohtaamiseen	10
Metropolian opiskelijasta YleX:n aamujuontajaksi	11
Kultin puuhasivut	13
Kulttuurikampuksen kappaleet	15
Kuutin syntytarina-sarjakuva	17
Demonin maskotit	18
Kaivattu tauko kulttuurista	19
Jouni Leinosen haastattelu	20
Viime vuosikymmenten ikonisimmat designit	21
Poikkitieteellisyys Arabian kampuksella	22
Luova Dimensio	23
Nimmareista	25

Lehden toimitus

Susa Wivolin
Digitaalinen muotoilu
Teksti
"Ehkä."

Kuu Alatalo
XR Design
Kuvitus, grafiikka
"Se ei ole tyhmää jos se toimii"

Anni Rantanen
Kulttuurituotanto
Teksti, valokuvaus
"Mischief managed"

Esa Hynynen
Kulttuurituotanto
Teksti
"Rakkaus voittaa!"

Nanita Jääskeläinen
Vestonomi
Teksti, grafiikka
"4 8 15 16 23 42"

Matti Aarnio
3D-animointi ja -visualisointi
Teksti, valokuvaus
"Näky reeneis"

Julkaisija:

Metropolian kulttuurialan
opiskelijajyhdistys **Demoni ry**

demoni@demoniry.fi

Facebook: Demoni_ry
Instagram: demoni_ry

Kannen kuvitus: Kuu Alatalo
Lehden taitto: Miia Soininen

Demoni

Pääkirjoitus

Historian toinen Kultti-nimellä kulkeva kulttuurilehti on vihdoinkin täällä, JIHUU!

Astuin päätoimittajan suuriin saappaisiin syyskuussa, ja mietitytti mitenhän tulen pestissä pärjäämään. Voinee siis todeta, että ainakin jotain on tehty oikein, kun nyt luet tätä tekstiä ja edessäsi on 26 sivua täyttä asiaa (tai ainakin melkein)!

Kun aloimme toimituksen kanssa miettiä tämän lehden teemaa, esiin nousi paljon yhteiskunnallisia asioita. Viime vuodet ovat totta tosiaan olleet täynnä muutosta, epävarmuutta ja huolta vallitsevasta maailmantilanteesta. Vastaan on tullut toinen toistaan ikävämpiä tapahtumia, vaikkakin täällä Suomessa niitä voi joskus olla vaikea käsittää.

Itse olen näinä aikoina ollut hyvin kiitollinen perheestä, ystävistä ja ylipäättään omasta arjesta, joka on ehkä välillä tylsää, mutta myös turvallista ja tasapainoista. Kaiken kiireen ja stressin keskellä se pääsee kuitenkin helposti unohtumaan ja pidämme joskus asioita itsestäänselvyyksiä. Saatamme pitkän päivän jälkeen tiuskaa kotona rakkaillemme tai valittaa jatkuvasti turhasta.

Mielestäni yksi elämän tärkeimmistä opeista on pitää huolta läheisistämme ja siitä, että kaikilla on hyvä olla. Tämä pätee niin kotona, työpaikalla, harrastuksissa kuin täällä koulussakin.

Lopulta sillä keitä olemme, mistä tulemme tai mitä opiskelemme ei ole väliä. Yksin emme aina pysty sankaritekoihin, mutta yhdessä voimme tehdä maailmasta hieman paremman paikan.

Toivottavasti viihdyt lehden parissa, olemme kasanneet sen SINUA varten! <3

Mia Soininen

*Elokuva ja televisio
Päätoimittaja*

"There's a piece of you in how I dress" Asuinspiraatiota

Teksti ja kuvitus: Anni Rantanen

Osaan kulttuurialan tapahtumista kuuluu tietty pukukoodi, joka voi helpottaa asun valintaa. Kuitenkin suurimpaan osaan päätöksen joutuu tekemään itse. Inspiraatiota omaan tyyliin voi saada melkein mistä tahansa – kaverilta, kaupoista, julkiksilta tai elokuvista. Sosiaalisessa mediassa trendien onkin helppo levitä.

Monien artistien fanit ottavat mallia idolinsa pukeutumisesta. Esimerkillä voi olla hyviä ja huonoja seurauksia. Tässä hauska esimerkki Harry Stylesin fanien käyttäytymisestä.

Neuletakki

Viimeisten vuosien aikana monet Harry Stylesin fanit löysivät uuden harrastuksen virkkaamisesta.

Suomalainen (torille!) Janni Vepsäläisen suunnitteli tilkkukuvioisen neuleen, joka päällään Styles esiintyi The Today Show'n harjoituksissa helmikuussa 2020.

Tiktokissa lähti liikkeelle trendi, kun fanit halusivat tehdä itselleen samanlaisen neuleen.

Höyhenpuuhka

Stylesin 2021 Grammy-palkintogaala esiintymisen jälkeen konserteissa alkoi näkymään värikkäitä höyhenpuuhkia.

Niitä saa juhla-kaupoista kaikissa mahdollisissa väreissä. On violettia, vihreää ja jopa sateenkaarta. Helppo ja edullinen tapa faneille kokea olevansa osa joukkoa.

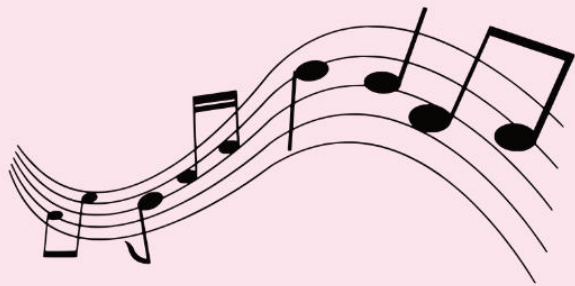
Tuhansien fanien höyhenpuuhkat ovat kuitenkin valitettavasti aiheuttaneet järkyttävästi roskaa. Kun "Love On Tour" on kaupungissa, höyheniä leijailee metroissa, teiden varsilla ja tietenkin itse konserttipaikoissa. Tiktokissa pyöri video jopa pienestä höyhentornadosta.

Välillä voi luovuttaa

*Teksti: Esa Hynynen
Kuvitus: Miia Soininen*

Yksi elämäni suurimmista intohimoista on musiikki, erityisesti sen tekeminen. Voisin jopa sanoa oman artistiprojektini olevan yksi lempiasioistani elämässäni, koska harva asia on oman musiikin kirjoittamista, tuottamista ja esittämistä innostavampaa. Mieluummin lopettaisin vaikkapa ulkona käymisen kuin musiikinteon! Luonnollisesti suuri kouluhaaveeni olikin siis päästä opiskelemaan musiikkia, sen tekemistä ja tuottamista, korkeakoulutasolle. Tai ammattikoulutasolle, olinhan kuitenkin toiminut musiikin parissa koko elämäni ja uratavoitteeni ajoivat vahvasti musiikkialaa kohtaan.

Niinpä käytin monta hakukevättä keskittyen vahvasti musiikkikouluhakuihin. Tein hakubiisit, kirjoitin esseet, keräsin rohkaisevia kommentteja kouluissa jo opiskelevilta tuttaviltani ja uskoin itseeni. Vuoden 2021 keväällä olin jo aivan varma ainakin pääsykoepaikasta, niin hyviä hakumateriaalini olivat!

En kuitenkaan päässyt taaskaan edes pääsykokeisiin ja voisin kuvailla sen ajan tunnelmiani vähintään erittäin epähilpeiksi. Mitäs minä sitten elämälläni, tai ainakin tulevilla vuosillani, tekisin, jos en käyttäisi niitä musiikkia opiskellen? Eihän se koulunkäynti ole tietenkään välttämätöntä elämässä tai musiikissa edistymiseen, mutta jotenkin koulumaailma kiehtoi kuitenkin.

Tulevaisuutta pohdittuani päätin, että kenties musiikkikouluhaaveiden kanssa on kannattavaa luovuttaa ainakin osittain ja yrittää löytää uutta suuntaa elämälle. Niinpä käytin seuraavan vuoden tutkien vahvasti ja avoimesti myös muita koulumahdollisuuksia, ja löysin kulttuurituotannon opintojen olemassaolon! Olinhan kuitenkin musiikkia tehdessäni päätenyt myös järjestämään keikkoja muiden artistien kanssa ja tehnyt muitakin tuotantoon liittyviä työtehtäviä, joten tuotantopuoli tuntui yllättävän kiinnostavalta.

Keväällä 2022 hain ensimmäistä kertaa tosissani musiikinteon ulkopuolelle ja mielestäni ennakkotehtävät menivät taas hyvin. Totesinkin, että kenties pääsen pääsykokeisiin asti, mikäli valitsijat kokevat minun soveltuvan alalle. Aiempien hakukeväiden jälkeen voin sanoa olleeni jopa hieman yllättyneet, kun pääsin kulttuurituotannon pääsykokeisiin viime kesänä! Ja vielä yllättyneempi olin siitä, että pääsin jopa opiskelemaan kulttuurituotantoa syksyllä 2022. Ehkä minusta voisi siis olla myös tuottajajenkisemmäksi ihmiseksi?

Ja olihan tuo kulttuurituotannon syksy todella kiva! Koulun aihepiirit ovat olleet kiinnostavia, luokkalaiset todella mukavia ja olen myös oppinut omaavani tietynlaista potentiaalia koko kulttuurialaa kohtaan. Ja olenhan minä tässä sivussa myös musiikkiprojektejani jatkanut, käykää vaikka kuuntelemassa Eesan uusin julkaisu valitsemassanne suoratoistopalvelussa!

Todennäköisesti tätä lehteä lukevat vain jo koulussamme opiskelevat ihmiset, joten ehken anna mitään lisäneuvoja siitä pisteestä, kun kannattaa alkaa pohtia uusia kuvioita tulevaisuuden suhteen, mutta toivon todella, että nautitte opiskelustanne ja tulevaisuuksistanne, mitä ikinä päädyttekään tekemään! Omasta kokemuksestani voin kertoa, että tilanteen äityessä kehnoksi luovuttaminen ei välttämättä ole aina huono vaihtoehto.

Opiskelu tuo toivoa tulevaan

Teksti: Esa Hynynen
Kuva: Anni Rantanen

Harva uskoo hyvään tulevaisuuteen, ainakaan täysin positiiviseen sellaiseen. Ilmastomuutos, pandemiat, sodat ja ihmisoikeusongelmat kalvavat maailmaa ja Suomi saa kaikesta osansa. Ensimmäisen vuoden kulttuurituotannon opiskelija Samu Hautaniemi samaistuu huonon tulevaisuuden pelkoon.

”Tulevaisuus kieltämättä huolettaa näin nuorena miehenä. En ajattele sitä päivittäin joka hetki, mutta välillä mietin, että miten tulevaisuus tulee vaikuttamaan esimerkiksi alanvalintaan. Kulttuuriala ei ole päättäjien mielessä tärkeyslistalla päällimmäisenä ja jos kriisit pahenevat, niin kulttuurialaan ei silloin satsata.”

Mieltä vaivaaviksi kriiseiksi Hautaniemi nostaa sodan, energiakriisin ja ilmastomuutoksen. Hän kokee voivansa vaikuttaa asioihin esimerkiksi kierrättämällä ja muilla elämänvalinnoilla, mutta omat teot tuntuvat silti jopa lähes merkityksettömiltä. Tärkeää olisi kuitenkin koittaa ajatella asioita laajemmin. Jos aivan kaikki ihmiset haluaisivat omalla toiminnallaan parantaa tulevaisuutta, voisivat asiat parantua.

”Pohjimmiltani luotan ihmiskuntaan. Siihen, että asiat saadaan kääntymään parhain päin.”

Varsinkin koulupaikan saaminen on tuonut Hautaniemelle toivoa elämään. Ennen Helsinkiin muuttoa hän koki vain käyvänsä töissä ja pohtivansa omaa suuntaansa – mitä sitä oikeasti haluaisi tehdä.

Nyt päämäärät ovat kuitenkin selkeitä: ensin käydään koulu läpi, sitten valmistutaan ja lähdetään tekemään hommia kulttuurialalla.

”Luotan työllistymiseen, mutta se on tosi paljon opiskelijasta kiinni. Aloin miettimään vähän aikaa sitten, että pitää alkaa jo käymään aktiivisesti vapaaehtoisjutuissa ja muissa, että saa kokemusta tapahtumista ja kulttuurialasta. Jalkaa oven väliin ja verkostoitumista.”

Itse työ on Hautaniemestä nyky-yhteiskunnassa välttämätön ja henkilökohtainen asia, koska maailma pyörii niin vahvasti rahan ja työnteon ympärillä.

”Olen ajatellut, että jos maailma ei pyörisi rahan ympärillä, esimerkiksi jos eläisi omavaraisena erakkona, niin tietynlaisia töitä olisi silti tehtävä, että pystyisi elämään ja pysyisi elossa.”

Hautaniemestä hyvä elämä on kuitenkin tasapainoista. Työnteon kuuluu olla tärkeää, mutta se ei kuitenkaan saa olla liian tärkeää. Rentoutuminen ja nautinnolliset asiat auttavat arjen keskellä ja Hautaniemelle hyvää oloa tuovat erityisesti harrastukset ja ystävät. Kenties tulevaisuutta kohti onkin helpompaa matkustaa yhdessä kuin yksin.

Hei taide- ja kulttuurialan opiskelija,

tiesithän, että me TAKUssa huolehdimme asemastasi työelämässä ja tuemme oikeuksiasi opiskelijana.

Liity osaksi 3500 taide- ja kulttuurialan asiantuntijan ja opiskelijajäsenen joukkoa!

Saat mm. maksuttomia koulutuksia, lakipalvelua, turvaa työttömyyteen, palkkaneuvontaa, verkostoja, neuvoja työnhakuun ja alan oppaita.

www.taku.fi

TAKU

Loitsuja Metropoliaihastuksen hurmaamiseen

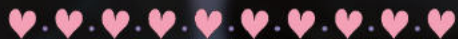
Laita tiistaipäivänä arkiset ykköset ylle
Kuiskaa Luovan vessan peilille ”moi”
Lähde ruoka-aikaan käytäväkävelylle
Ihastuksen kohdatessa toista kuiskattu taikasana

Jos näet ihastuksesi tuottamolla
Tapahtuman parissa, kimpussa, äärellä
Kysy häneltä mitä hän tuottaakaan
Saat vastauksen, kontaktin, infoa ihastuksen äänellä

Ken lähtee opiskelijabileisiin ihastustaan katsomaan
Saa koko illan katsella ja kotonansa harmitella
Mut!
Ken lähtee opiskelijabileisiin ihastustaan kohtaamaan
Saa jännitystä elämään ja kenties sen jonkun kanssaan
viettämään

Mikäli Metka-cafe taas joskus aukeaa
Ja Metropoliaihastuksesi saapuu samaan aikaan
kahvia tilaamaan
Kysy häneltä suosikkikahvista, -kurssista
Näin on jää murrettu, loppu on kiinni sinusta!

Loitsuja Metropoliavihastuksen kohtaamiseen

Mikäli se on opettaja, joka harmaita hiuksia tuottaa
Kursseilla kehoilee, liikaa omaan asemaansa luottaa
Avaa taikojen kone, sylimikro esille
Oma.metropolia.fi, lausu valitus opintosihteerille

Kun ryhmätyön kello tikittää ja tikittää
Mut' yksi jäsen ei saa osaansa aikaan, ei vastaa
Pidä pää kylmänä, avaudu kurssin opettajalle viestillä
Ja palauttakaa työ ilman hänen osaansa
Lusmuilija saa lopussa arvosanan oman arvonsa mukaan

Jos vihastukses' bussin takaosassa istuu
Älä mene lähelle, likelle ollenkaan!
Istu bussin etuosaan, maisemista nauttimaan
Ei teitä ole tarkoitettu vierekkäin istumaan

Mikäli Metka-cafe taas joskus aukeaa
Ja Metropoliaihastuksesi kysyy siellä sinulta
suosikkikahvistasi, -kurssistasi
Vastaa kernain mielin ja anna uusi mahdollisuus
Kenties tapasitte ensi kerran vain väärällä jalalla

Metropolian opiskelijasta YleX:n aamujuontajaksi

Teksti ja kuva : Miia Soininen

Jenni Poikelus valmistui Metropolian TV- ja radiotyön linjalta vuonna 2013. Nykyisin hän työskentelee radiotoimittajana, televisioesiintyjänä ja käsikirjoittajana sekä juontaa YleX:n aamulähetystä yhdessä Jere Pehkosen ja Mika Parikan kanssa.

Poikelus kuunteli lapsesta ja nuoresta asti paljon radiota mutta ei silloin osannut vielä haaveilla radiojuontajan urasta. Hauskuuttaja ja viihdyttävä hän kuitenkin halusi aina olla. Kuinka Poikelus sitten päätyi alun perin opiskelemaan juuri Metropoliaan?

”Lukion jälkeen media-ala kiinnosti, mutta en juurikaan tiennyt sen koulutusmahdollisuuksista. Hain ensin opiskelemaan Tampereen yliopistoon tiedotusoppia, mutta en onneksi päässyt sisään. Sen jälkeen sain postissa kansanopiston mainoksen, josta huomasin TV- ja radiotoimittajalinjan. Pääsin opiskelemaan kyseiseen kansanopistoon, jonka jälkeen mielessä kirkastui ajatus, että tätä haluan tehdä työkseni. Kansanopistossa vietetyn vuoden jälkeen hain Metropoliaan, mutta en päässyt, vaan lähdin Kemi-Tornion ammattikorkeakouluun. Seuraavana vuonna hain Metropoliaan uudelleen, ja silloin ovet aukesivat”, Poikelus muistelee.

Metropoliassa opiskelemisesta Jenni Poikelukselle jäi paljon lämpimiä muistoja.

”Olin silloin juuri muuttanut Helsinkiin enkä tuntenut täältä ketään. Oli tosi tärkeää, kun sai heti ympärille samanhenkisiä luokkalaisia, joilla oli samanlaisia haaveita, kun itsellä.”

Ihmisten lisäksi tietyt kurssit ovat jääneet Poikeluksen mieleen.

”Monikameraohjaus oli todella hauskaa. Edelleen joskus kokoonnumme yhdessä katsomaan Makasiini-kurssin vanhoja videoita. Siellä tehtiin talk-showta ja oltiin vaikka minkälaisissa rooleissa. Tietysti myös radiokurssit olivat itselle tärkeitä”, Poikelus hymyilee.

Vaikka Poikeluksen opintoihin Metropoliaa kuului paljon muutakin kuin radiotyötä, hän koee kaikkien kurssien olleen hyödyllisiä.

”Mielestäni minkään aiheen opinnot eivät mene hukkaan. Tällä alalla tarvitsee yleissivistystä ja mistä tahansa saattaa saada hyvän tarinan kerrottua. Toki joskus kouluaikoina kuvauskaluston ja valojen raahaaminen loskasäässä ärsytti, mutta se opetti myös arvostamaan heitä, jotka tekevät sitä työkseen.”

Radiokanavista Poikeluksen ehdoton suosikki oli nuoresta asti ollut YleX sekä sen edeltäjä Radio Mafia. Poikelusta kiehtoivat erityisesti Ylen kanavien viihdyttävä puheisäältä.

”En halunnut vain spiiikkaamaan biisejä, kuten monella kaupallisella kanavalla oli tapana. YleX:llä sen sijaan tehtiin oikeasti viihdettä ja ohjelmat olivat hyvin juontajalähtöisiä.”

Poikelus pääsi työharjoitteluun YleX:lle, jonka kautta avautui myös työpaikka ensin eri radio-ohjelmien tuuraajana ja myöhemmin iltapäiväjuontajana. Poikelus painottaakin opinnoissa työharjoittelun tärkeyttä.

”Työharjoittelu on todella hyvä mahdollisuus. Työharjoittelussa sinua kohtaan ei ole vielä odotuksia, eikä sinullakaan ole paineita suoriutua täydellisesti. Ei tarvitse valmiiksi jo osata kaikkea, vaan pääsee rauhassa tutustumaan. Parhaassa tapauksessa harjoittelupaikassa huomataankin, että tuossahan on hyvä tyyppi, joka halutaan meille töihin.”

Jenni Poikeluksen vinkit nykyisille Metropolian kulttuurialan opiskelijoille kuuluvat seuraavasti:

”Löytäkää se oma ääni ja oma juttu. Inspiroitua saa, mutta tekeminen on aitoa vasta silloin, kun se on itsestä lähtöistä. Tehkää paljon töitä unelmienne eteen ja olkaa kärsivällisiä. Kaikki ei tapahdu heti, vaan välillä pitää kulkea pitkiäkin polkuja. Pitää ja kannattaakin tehdä sellaisia juttuja, jotka eivät aina ole niin mieluisia, jotta lopulta pääsee sinne, minne oikeasti haluaa.”

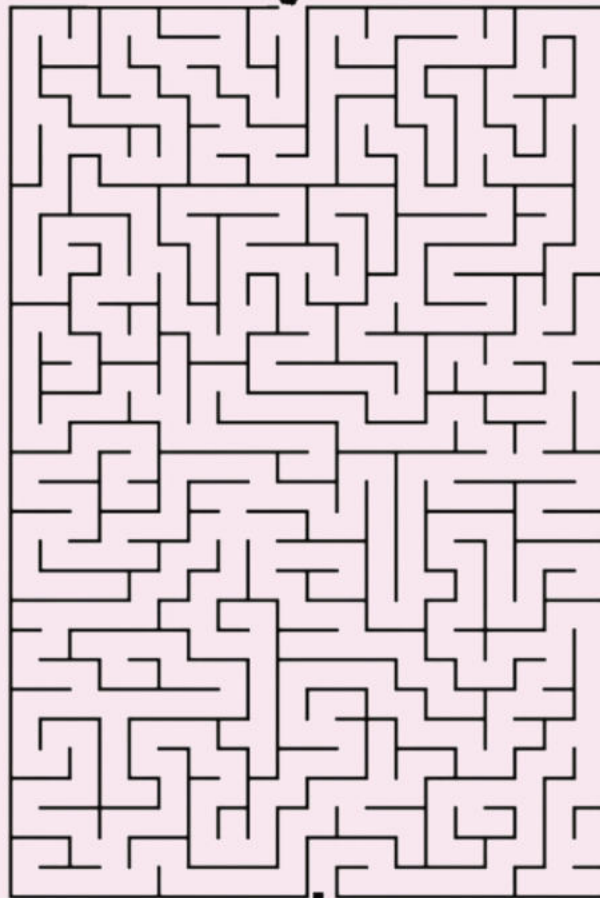

KULTIN PUUHASIVUT

Tentti-Labyrintti

Tentti lähestyy, etkä ole ehtinyt lukea! Onneksi tästä karmeasta tilanteesta on toinenkin tie ulos. Sinun täytyy selvittää labyrintti päästäkseni läpi tentistä!

Pystytkö siihen, vai jääkö kurssi suorittamatta?

OPISELIJATAPAHTUMA

Bingo

Kulkevatko opiskelijatapahtumat aina saman kaavan mukaan? Kaipaatko bileisiin lisää viihdykettä? Nyt voit pelata bingoa ystäväiesi kanssa illan aikana! Ensimmäisenä viiden suoran (pysty, vaaka tai vino) saanut voittaa!

PS. Voit pelata bingoa, vaikka suorittaisit tapahtuman alkoholittomasti!

Joku läikyttää juomat	Jatko-paikkaan pitää jonottaa	Mäkkärin tai grillin kautta kotiin	Appropassi tippuu tai häviää matkalle	Juutut syvälliseen keskusteluun jonkun kanssa
Välivesi (muista tämä)	Beerbong	Peiliselvie vessassa	Kaveri hukassa	Puskapissalla käyminen
Mukana menossa pilkkuun asti	Kohtaat vanhan tutun matkan varrella	Käyt toivomassa DJ:ltä kappaletta, jota ei kuitenkaan koskaan soiteta	Seuraavana aamuna koulua	Joku tilaa baarimikolta "jonkun kivan drinkin"
Narikkalappu hukassa	Alat seuraamaan uutta ihmistä Instagramissa	Karaoken laulaminen	Juomien kippistely	Tanssilattialla tulee hiki
Livemusiikkia	Huolehdi, että kaveri selviää kotiin (TÄRKEÄ)	Taksilla kotiin	Juomapeliä pelaaminen	Matkalla eksyminen

Kulttuurikampuksen kappaleet

Olemme koonneet listan Arabian kampuksen opiskelijoiden lempikappaleista. Tutustu kappaleisiin ja löydä vaikkapa uusi suosikkiartistisi!

1. Paradise Lost, a poem by John Milton	The Used	02.47
2. Shanghai valot	Annika Eklund	03.03
3. Flou	Angèle	03.17
4. Minäkuva	SINI YASEMIN	03.29
5. Don't Want You To Know	Neal Francis	03.56
6. Villieläin	Ramses II	03.38
7. LA COMBI VERSACE	ROSALÍA, Tokischa	02.41
8. Y'all Want a Single	Korn	03.18
9. Can't Go to Hell	Sin Shake Sin	03.28
10. There's No Way out of Here - 2006 Remaster	David Gilmour	05.24
11. One Life	James Bay	03.25
12. Un Poco Loco	Anthony Gonzalez, Gael Garcia Bernal	01.52
13. Whatever	New Hope Club	03.17
14. What Am I Fighting For?	Unklejaml	03.35
15. GETCHAI	Giga, KIRA, Hatsune Miku, GUMI	03.51
16. IT	Christine and the Queens	03.38
17. Daughter of the Midnight Sun	Cecilia	05.10
18. Rebel Girl	Bikini Kill	02.37
19. GLAMOROUS SKY	Nana, Mika Nakashima	04.26
20. Alice	Lady Gaga	02.58
21. Wolf Moon (Including Zoanthropic Paranoia)	Type O Negative	06.38
22. Fuuga C-molli BWV847	Johann Sebastian Bach, Jaap Eilander	01.27
23. Lucky I Got What I Want	Jungle	04.22
24. Brave Heart (Digimon)	Animelmack	04.03
25. Diggiloo Diggiley	Herreys	03.08
26. Mul ei oo lapsuudensankari	Vesala	06.18
27. History Maker 2021	DEAN FUJIOKA	04.14

TURBIINI

**LUOVAN ALAN TEKIJÄ –
teetkö töitä yrittäjänä?**

**Vai pyöriikö mielessäsi
liiketoimintaidea?**

**HAE MUKAAN TURBIINIIN
ja kehitä liikeideaasi asiantuntijoiden avustuksella!**

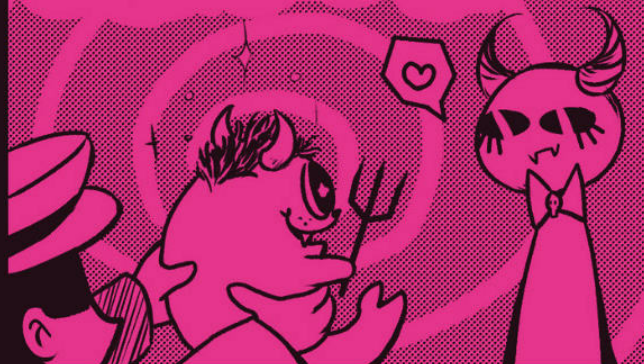
"Hienoa, että on kulttuurialaan keskittynyt toteutus. Yleisistä palveluista ei välttämättä saa niin hyvää alakohtaista tietoa."

"Hyvä, että voi kokeilla omaa yritysideaa sekä saa palautetta onko oikeilla linjoilla oman ideansa kanssa"

Lisätietoa Metropolian yrityshautomosta osoitteessa: www.turbiini.net

Wuosikekkerit 2018 Demoinin oliwat,
Opyt uhrilahjuksiwa monenlaisia jacoiwat.
UIOn vuoro uhrata s'oli,
sarwekkaan hylkeen insitt lahjoiwat.

Demoniperhe saiwat
uusija otuksiwa,
nimeä hylkeellä ei vielä ollut.
Oli aica ottaa ehdotuksiwa,
Armas Kuutixi nimeltään
hän on tullut.

Oman haalarin 2020 sai,
nacuna ei ollutcaan vaijn.
Menowa s'oli cuin tzaijajai,
demonin mascotti on hän rachain.

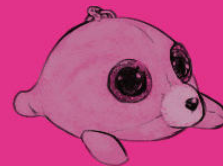
Perheenisäwys 2019 thuli,
Bile Cuutti demonille ilmestywi,
uuden jäsenen ruhdinaat
kekkereihin phuki,
siit' perinne sitten kehittywi.

Vuon 2022 juhliwat cansa
jälleen demonia, a.cuutilla
päällänsä ei ollut frakki.
AOK antoiwat lahjian iloisina,
nyt kunniainssinööri mascotilla
onn insinööriin lacci.

Demonin Maskotit

Teksti ja kuvitus: Kuu Alatalo

Monella opyllä, eli opiskelijayhdistyksellä, on maskotteja ja ne ovat vahva osa opiskelijayhdistyskulttuuria. Myös meidän kulttuurikampuksellamme on oma opiskelijayhdistys (Demoni ry) ja sitä mukaa myös meidän oma kulttuurimaskottimme. Opiskelijayhdistyksellä voi olla monia maskotteja sen toiminnan aikana ja ne voivat vaihtua. Opiskelijayhdistys ei itse tavanomaisesti hanki maskottiaan, vaan se on tapana saada lahjana toiselta yhdistykseltä.

A. Kuutti ilmestyi Demoni ry:lle vuonna 2018 vuosijuhlahajukseksi Uudenmaan Insinööriopiskelijoilta (tuttavallisemmin UIO). Maskotti otettiin heti käyttöön ja sille päätettiin pian yleisöäänestyksellä nimi Armas Kuutti, eli A. Kuutti lyhyemmin. Oman opiskelijahaalarinsa A. Kuutti sai vuonna 2020 alumniopiskelija Susalta, joka myös ompeli haalarit Kuutille itse. Vuonna 2022 A. Kuutti sai uuden tittelin kunniainssinöörinä Automaatio-opiskelijoiden killalta (tuttavallisemmin AOK) ja sen mukana oman insinööriakin.

A. Kuutti on tieteelliseltä nimeltään Beanie Baby -pehmolelu ja sen kaupallinen nimi on Pierre the Seal. Nämä yksilöt rakentavat Beaniepedian mukaan hiekkalinnoja rannalla persikoita mutustaen. A. Kuutin pronominit ovat they/them. A. Kuutin syntymäpäivä on 29.9.2018. Armas Kuuttia kuvaillaan herkäksi sieluksi, joka on pehmeä ja toisinaan jekkuileva hyvähenkinen opiskelijoiden ystävä. Kuutin lempiasioita ovat mm. opiskelijat, silakka, Jaloviina ja tonnikalapurkin öljy.

B. Kuutti ilmestyi Demonille vuonna 2019. Demonilaiset kuljettavat B. Kuuttia eli Bile Kuuttia haalareissaan yleensä mukana kaikkialla, missä he ovat edustamassa yhdistystä. B. Kuutti on pienempi versio Pierre the Seal Beanie Baby- pehmosta, ja siinä on kiinnitin. Demonin tämänhetkinen Bile Kuutti on jo neljäs lajissaan, sillä alkuperäinen ja pari muutakin ovat lähteneet uusiin bileseikkailuihin eri edustustehtävistä. On kuulunut huhua, että yksi näistä B. Kuuteista olisi kadonnut METKAN jäsenpalvelukoordinaattori Janne Leväsen tukan syövereihin.

A. ja B. Kuutit ovat sisaruksia ja jakavat Demonissa edustustehtäviä. Heidän pääosainen tehtävänsä kulttuurikampuksellamme ja Demonissa on ilahduttaa opiskelijoita, kuunnella heidän huoliaan, juhlaa kun on sen aihetta sekä söpöillä ihan pirusti.

Kaivattu tauko kulttuurista

Teksti: Esa Hynynen
Kuvitus: Miia Soininen

1

KÄVELY

Kulttuurittomassa ja taiteettomassa kävelyssä on syytä muistaa ummistaa silmänsä mm. nähtävyyksien, taideteosten ja minkä tahansa muiden ihmisten muokkaamien asioiden tullessa eteen, koska ne jos mitkä uhkuvat taidetta ja kulttuuria! Ihmiset tehnevät tätä myös, joten parasta ehkä vain kävellä silmät sidottuna, mutta kuitenkin!

2

SYÖMINEN

Taiteetta ja kulttuurista syöminen on täysin mahdollista, mikäli raaka-aineita natustaa toisistaan irrallaan! Voin ja leivän yhdistämisessä tulee nimittäin luoneeksi voileivän, joita esimerkiksi suomalaisessa kulttuuriperinteessä on tavattu syödä jo vuosisatojen ajan. Toisaalta leipä itsessäänkin edustanee jo jonkinlaista kulttuurin haaraa, mutta varmasti kauran heinäosaa syömällä voi välttää kulttuurihetken. Kunhan ei mieltä, että mistä sekini on tännepäin maailmaa päätynyt!

3

KAVERIN KANSSA KESKUSTELU

Puhuminen jos mikä auttaa purkamaan mieltä ja luo mukavaa yhteyttä kanssaihmiseen! Taiteettomassa ja kulttuurittomassa hetkessä puheen kannattaa kuitenkin olla erittäin vähäpuheista, jotta keskustelu ei rönsyile esimerkiksi suosikkisarjaan tai arjessa tapahtuneeseen sanonnan sisältävään hetkeen, puhumattakaan keskustelijoiden omien kulttuurien käsityksistä hyvästä keskustelusta. Ehkä turvallisempaa olisikin nyökätä tuttavallisesti, jossa ongelmaksi nousee silti nyökkäämisen kulttuurillinen konteksti ja siihen liittyvät tavat. Jos vain olisittekin hetken hiljaa?

4

SORMEN HEILUTTAMINEN

Tässäpä aktiviteetti, josta on vaikea päästä taiteen ja kulttuurin äärelle! Kunhan et pidä valitsemaasi sormea liian kauan ylhäällä tai alhaalla, koska kulttuurista riippuen sormen asento voi merkitä jos jonkinmoista asiaa. Varo myös liikuttamasta sormea liian nopeasti, hitaasti tai keskitempoon, koska vähemmänkin valveutunut taiteenkuluttaja voisi helposti tulkita tilanteen tanssin, teatterin tai jopa musiikin muodoksi pilaten taiteettoman ja kulttuurittoman hetken täysin!

5

HENGITTÄMINEN (PIMEÄSSÄ)

Kaikista helpoin ja turvallisin taiteeton ja kulttuuriton hetki lienee toteutettavissa tavallisen hengittelysession parissa! Tutkimusteni mukaan sessio on parasta toteuttaa pimeässä, koska näin minimoidaan taiteelliset ja kulttuuriset ärsykkeet ympäristöstä. Kunhan et vain hengittellessä törmää lattialle jääneeseen vaatekasaan tai muotolluotteeseen, kuten pyykkikorini! Ja varothan hengittämistä mielikkapaleesi tahdissa ja pidä huolta, ettet unohda hengittää, koska se jos mikä johtaa taiteellisiin ja kulttuurillisiin toimenpiteisiin!

Jouni Leinonen

Teksti ja kuva: Susa Wivolin

Jouni Leinonen, valmistuit Digitaaliseksi muotoilijaksi syksyllä 2021. Miten ja miksi päädyit opettajaksi ensimmäisen vuoden digitaalisen muotoilun opiskelijoiden käyttäjälähtöisen suunnitteluprojektin kurssille?

“Lehtori Tero Marin kysyi jo viime vuonna mukaan kurssille, mutta vasta nyt sain järjestettyä aikataulut niin, että mukaantulo onnistui. Varmaan siksi, että tein jo opiskellessa WordPress- projekteja, joista sain hyväksilukuja tuotantokokouksien kautta.”

Aloitit valmistuttuasi Front-End devaajana MEOMilla. Mitä teet ja oiko työllistyminen vaikeaa?

“Ei ollut, tein ensin opinnäytetyön, jonka jälkeen menin harjoitteluun ja jäin siitä töihin. Työ on sitä mihin valmistuin eli Front-End devaamista, jatkuvaa kehittämistyötä ja tukipalveluita asiakkaiden projektien parissa. Työtä tehdään tiiviissä kontaktissa asiakkaan kanssa ja saan olla ihmisten kanssa tekemisissä. Tykkään tällaisesta positiosta enemmän kuin roolista, jossa vain koodaisin. Työssä myös tulee joka päivä pari uutta opittavaa ja selvittävää juttua, googlea pitää käyttää ahkerasti.”

Mitä mieltä olit opiskelusta Metropolissa?

“Opetustyyli täällä on erilainen, kun opitaan tekemällä niitä asioita ja se on mulle tosi mielekäs tapa oppia. Lisäksi se mitä me täällä koulussa tehdään, on jo valmiiksi tosi lähellä sitä, mitä työelämä on.”

Mitä neuvoja antaisit nyt opiskeleville?

“Kannattaa ajoissa orientoitua tulevaisuuteen, katkoa kaikkia mielenkiintoisia yrityksiä, minne vois mennä harjoitteluun ja koittaa verkostoitua muiden alalla jo olevien kanssa. LinkedIn-profiili ja portfolio kannattaa tehdä.”

Mitä odotat vuodelta 2023?

“Mulla on itseasias pitkästä ajasta semmonen tilanne, ettei oo juuri mitään suunnitelmia. Oon silleen hyvässä tilanteessa, että oon saanut koulun tehtyä ja työpaikan ja vielä tykkään tosi paljon työstä mitä teen. Siinä jo saa aika paljon merkitystä omaan arkeen. Odotan uuden oppimista.”

Viime vuosikymmenten ikonisimmat design-vaatteet

Teksti ja kuvitus: Nanita Jääskeläinen

90's

Samalla kun grunge valtasi maailmaa, oli muotimaailmassa toinenkin ääripää; Girl power. Suuret platform-kengät, värikkäät mekot, rintaliivittömyys ja spagettiolkaimet. Meille kaikille tulee varmasti mieleen edellämainituista legendaarinen Spice Girls. Tyttöbändi oli 90-luvulla maailman seuratuin ilmiö, ja heidän tyyliinsä oli pettämätön.

Gerin brittilipulla koristeltu vesirajamekko, Victorian pikkumusta, Emman lyhyet spagettiolkaimiset mekot, Mel B:n eläinprintti ja Mel C:n nappiverkkarit. Mikä voisikaan kieliä enempää ikonisuutta, naiseuden monimuotoisuutta ja vapautta kuin Spice Girls.

00's

Simpukkapuhelimit, Uggit, matalavyötäröiset farkut sekä veloursetit, niistä on 2000-luku tehty. Paris Hilton ja Britney Spears olivat milleniumin seuratuimmat muoti-ikonit ja ihmiset ympäri maailmaa pukeutuivat samalla tavalla kuin he.

Yksi ikonisimmista punaisen maton asuista nähtiin vuonna 2001 laulaja Björkin päällä. Kyseessä on kuuluisa joutsenasu.

10's

2010-luvun muotia määritteli pitkälti Lady Gagan omituisuus, athleisure sekä festivaalittyyli. Festivaaleilla pidettiin hauskaa asusteiden avulla, ja hippi-estetiikkaa haettiin hulmuilevilla mekoilla, pyöreillä aurinkolaseilla sekä hapsuliveillä.

Tennarit olivat käytössä asun kuin asun kanssa, sekä värejä ja asusteita käytettiin rohkeammin. Yksi ikonisimmista muoti-ilmiöistä olivat nuo sukalta näyttävät kengät, jotka varmistivat koko päivän kestäväen mukavuuden käyttäjälleen.

Bilettäjiille oli suunniteltu edestä nyöritetty paita, joka parhaimmalla tapauksessa oli body-mallinen. Tätä tyyliä täydensivät pillifarkut sekä nahkatakki.

Poikkitieteellisyys Arabian kampuksen tutkinto-ohjelmien välillä

Teksti ja kuvat: Matti Aarnio

Metropolian Arabian kampus, kulttuurialojen kehto, joka takaa raudanlujien lahjakkuuksien oppimisympäristön. Kaikkia meitä yhdistää kulttuuri, mutta kuinka paljon olemme loppujen lopuksi tekemisissä toistemme kanssa opintojen ohella tai niiden ulkopuolella? Lähdin ottamaan selvää, miten ammattimaisuutemme kohtaavat, koska aihe koskettaa vahvasti myös itseäni. Olen itse toiminut tutorina, joka on auttanut tutustumaan muihin tutkintoaloihin kampuksellamme. Mutta entä he, joille tutorointi ei tunnu omalta jutulta tai eivät tule valituksi?

Laadin kyselyn, jolla voitaisiin tutkailla kampuksemme poikkitieteellisyys tilaa, sekä onko kampuksen opiskelijoilla toivetta parantaa tätä. Toteutetussa kyselyssä tiedusteltiin opiskelijoiden mielipiteitä kampuksemme tilojen yhteiskäytöstä, miten opiskelijat ovat niitä hyödyntäneet ja haluttaisiinko niitä hyödyntää lisää. Tämä tekeminen voisi olla toteutettuna, vaikka kerhotoiminnan muodossa. Nähdessäni tulokset sain todeta, että parannustoiveita löytyy.

Kyselyssä ilmeni selvä mielipide siitä, että kerhotoiminnalle on kysyntää kampuksella. Vastanneista 96 % oli sitä mieltä, että koulussa saisi olla enemmän kerhotoimintaa, jota on nyt esimerkiksi Vocabolia-kuoron muodossa. Kyselyssä 86 % myös toivoi koululla olevan enemmän XR-meetupin kaltaisia tapahtumia, jotka olisivat tarkoitettu koko kampukselle. Muiden tilojen hyödyntämisen puolesta vastasi myöntävästi 86 %. Näistä vastaajista noin puolet oli jo käyttänyt muita tiloja hyödykseen ja puolet eivät, mutta halusivat.

Vapaista vastauksista koostettuna toivottiin poikkitieteellisuuden edistämistä.

Toivomuksissa oli ehdotuksena esimerkiksi tietopankki, vaikka intrassa, jossa olisi lista koulun käytettävistä palveluista tai kerhotoiminnasta.

Kerhotoiminta voisi olla vaikka pajatyöskentelyä, jota pätevä henkilö ylläpitää, tietenkin turvallisuusasiat ja muut huomioiden. Vastauksissa tuli myös esille toive, että huomioitaisiin enemmän kampuksemme jo oleva osaaminen. Esimerkiksi yhdellä kurssilla on päässyt yhdistämään musiikkia elokuvan teossa, joka on ollut erittäin hedelmällistä näiden alojen ja verkostoitumisen kannalta.

Miten poikkitieteellisyttä voitaisiin konkreettisesti edistää? Osaksi se on myös linjojen itsensä ja opiskelijoiden käsissä, jotka voivat proaktiivisesti tiedustella asioiden järjestämistä. Toisena toimii tietenkin meidän koulumme hallinto, joka määrittää tapahtumia ja resursseja. Myös opettajat voivat tiedustella tarpeisiin liittyvää osaamista.

Selvitettyäni asiaa tilojen käytöstä, ongelmiksi ilmenivät byrokratia ja 'budjetointi'. Arabian kampuksen tutkintoaloilla on omat budjetit, joihin luetaan myös joltain osin tilojen käyttö joissain tapauksissa (materiaalit, resurssit jne.) sekä niiden käytön kirjaus. Nämä ovat toki asioita, jotka voivat hankaloittaa menettelyä tiettyjen kerhotoimintojen tai vastaavien järjestämisessä. Kuitenkin nämä ovat vain järjestettävissä asioita, joita voi muuttaa tai sovittaa.

Yhteenvetona voidaan todeta, että huippuosaajista koostuva kampuksemme toivoo enemmän osajien fuusioitumista. Yhteishengestä se ei ainakaan jää uupumaan, allekirjoittaneen ja kyselyn vastausten pohjalta katsottuna. Pyrkikäämme siis tehostamaan osaamistamme, sekä jakamaan ne asiat, jotka voivat viedä yhteistyötä ja ammattitaitoa eteenpäin keskuudessamme.

LUOVA DIMENSIO

KAMPUKSEN LUOVA ULOTTUVUUS

Teksti: Susa Wivolin
Kuva: Tuomas Linna

Mikä ihmeen Luova Dimensio!?

Luova Dimensio on uudenlainen mahdollistaja ns. siisteille jutuille, ketterille kokeiluille ja erilaisille pilotoinneille. Luova Dimensio haluaa tukea ja auttaa opiskelijoita toteuttamaan luovia asioita. Toimintaa pyörittää koordinaattori Anna Muukkonen yhteistyössä kampuskoordinaattori Mira Simsiön kanssa.

..okei..

Hienommin sanottuna: Luova Dimensio on uusi yhteistyöalusta eli kehitys- ja oppimisympäristö, joka tähtää nostamaan esiin sitä moninaista tekemistä, mikä Metropoliasa liittyy kulttuuri- & luoviin aloihin ja luovuuteen ylipäätään. Luova Dimensio pyrkii myös edistämään monialaista toimintaa yli tutkinto- ja kampusrajojen.

Mitä se "tekeminen" konkreettisesti on?

Tekeminen voi olla näyttelyiden tai tapahtumien toteuttamista kampuksella, yhteisön osallistamista tai aktivointia jonkin asian hyväksi, tai tietyn teeman alla - tai jotain aivan uutta, mikä ei ole vielä juolahtanut kenellekään mieleen. Yhtenä tämän vuoden tavoitteena on luoda käytäntö sille, että opiskelijat voisivat myydä omia tuotteitaan Arabian Kampus Shopissa.

Millaisia proggiksia voi toteuttaa?

Jos jossain niin luovuuden kampuksella on suotavaa poiketa laatikon ulkopuolelle! Toiveena onkin, että opiskelijat haastavat Luovan Dimension ja koko kampuksen ajatusmalleja siitä, mitä elävällä kulttuurikampuksella voi ja pitäisi tapahtua.

Luova Dimensio heittää siis pallon opiskelijoille ja kysyy, mitä kaikkea se yhteinen tekeminen voisikaan olla? Minkä toteuttamisesta haaveilet, mikä olisi mageeta ja siistiä?

Mulla olis idea, mitäs sit?

Ensin kannattaa vähintään karkeasti suunnitella idean toteutus ja kysyä (tarpeen mukaan) myös muita kiinnostuneita mukaan. Pelkkä otsikko ei ihan riitä, vaan idea pitäisi pystyä selittämään auki.

Sitten vain rohkeasti viestiä Instagramissa @arabiankampus /sähköpostia arabiankampus@metropolia.fi /täyttämään yhteydenottolomake [luovadimensio.fi](https://www.luovadimensio.fi) verkkosivulta.

Esittele idea & suunnitelma. Ideasta voi myös tulla suoraan juttelemaan kampuksella! Luova Dimensio ei ole rahoittaja eikä tapahtumanjärjestäjä, mutta sparrausta, tukea ja neuvoja idean toteutukselle saa.

Jahkailletko, että kehtaako, voiko tai uskaltaako? Älä pohdi yksin, ota yhteyttä tai tule vaan juttelemaan!

Luovan Dimension Anna (vas.) ja Mira (oik.).

Nimmareista

Teksti: Esa Hynynen
Kuvitus: Miia Soininen

Sanokaa mitä sanotte, mutta mikään ei ole minusta taiteen ystävänä siistimpää kuin se, että taiteilija sotkee omistamani teoksen kannen omalla nimellään. Nimmarista tulee vielä siistimpi, jos se on saatu huikean keikan jälkeisessä meet-n-greet -tilanteessa kymmenien muiden fanien ympäröimänä. Jokin sisäisen keräilijäni sydämessä vain läikähtää siitä nimikirjoituksesta, oli se sitten levyn, kirjan tai balettiesityksen käsiohjelman kannessa!

Oma suosikkimimmarini on Vesalan nimmarini hänen debyyttilevynsä Vesalan kannessa, jonka sain Kouvolan Tykkimäellä kauden päättäjaisissä vuonna 2016. Keikan jälkeen alkaneen päättäjaisilotulituksen raketit vain räiskyivät taivaalla, kun suunnistin äitini kanssa kohti huvipuiston *Huvilavetin* takaovea nimmarahaaveissa levyn kansilehtinen ja tussi mukanani. Vastoin kaikkia odotuksia meet-n-greettailu, selfieräpsyntä ja nimmarointi olivatkin täydessä vauhdissa saapuessamme paikalle ja sain kuin sainkin artistin nimmarin omaan Vesala-liuskaani.

Mikään tekninen taidonnäytehän nimmarini ei ole, koska tussini ei toiminut kunnolla ja niinpä *Esalle* ♥ ♥ *Vesala* -tekstistäni on nähtävissä selkeitä tussin henkiinherättämistäistelun jälkiä, sekä hyvin vähä-e-kirjaiminen tulkinta Vesalan artistinimestä. Mutta oi, kuinka eläviä ja tunnelmallisia muistoja nimikirjoituksen katselu tuokaan minulle! En tiedä, muistaisinko iltaa todellakaan yhtä vahvasti ilman samaani nimikirjoitusta.

Toinen suosikkini on Marinan (ent. Marina & the Diamonds) nimikirjoitus FROOT-levyn promolehtisessä, jonka sain ennakkotilaamalla kyseisen levyn aikanaan niinkin villistä sijainnista, kuin Pohjois-Irlannista. Livenä nimmaria ei siis ole saatu, mutta onhan se nyt aivan mieleöntä omistaa tyylikäs tulkinta yhden kaikkien aikojen lempiartistini artistinimestä kehystettynä omalla hyllylläni. Ja todellakin kehystin tämän aarteeseen, koska on sitä suurta taidetta suojeltava maailman tuiskuilta ja pölyhiukkasilta. Nimen katsominen on tuonut minulle usein iloa ja inspiraatiota ja voisin sanoa sen jopa parantaneen elämäni, koska mitäpä muutakaan olisin hyllylläni kaikki nämä vuodet pitänyt! Kenties jotain rasvapurkkia tai vesipulloa.

Nimikirjoituskulttuuri on mielestäni kuitenkin hyvä pitää rajoitettuna tai ainakin tietynlaisia metsästystoimintaa vaativina. Kuinka tylsää olisikaan, jos tulevan Vesala-levyn jokaisessa painoksessa tulisi nimmarini mukana? Eihän sen omistaminen tekisi minusta mitenkään erikoista fania, eikä minulla olisi tarinaa kerrottavaksi nimmaria esitellessäni.

Olen nähnyt elämäni kirppiskierroksilla vinon pinon nimikirjoituksia JVG:stä ja Kirkoista kaiken maailman Alexander Stubbeihin heidän toimittamiensa teoksien kansissa, mutta eivät ne ole herättäneet minussa sen kummempia tunteita. Kenties jos saisin nimikirjoituksen mukana kiehtovan tarinan, että missä ihmeen tilanteessa tämä, nyt jo mahdollisesti fanituksensa lopettanut, Alexander Stubb -fani on saanut Stubbin nimmarin rakastamaansa Alexander Stubb -kirjaansa, niin voisin harkita nimikirjoituksen arvostamista, mutta muuten nuo nimmarit eivät minua säväytä. Tuollaisessa tapauksessa voisin ihan hyvin kirjoittaa nimikirjoituksen vaikka itse.

Seuraava fanituksen taso tuntuu olevan nimikirjoituksen pyytäminen omaan vartaloon ja kenties jopa nimikirjoituksen ikuistaminen myöhemmän tatuointipalvelun avulla. Olen nähnyt somemaailmoissa muun muassa vinon pinon Marina-fanien ihoonsa ikuistamia Marina-nimmareita, mutta en ole varma, haluaisinko itse hankkia ihan sellaista. Toisaalta jo tilanne, jossa saisin ihailmani maailmantähden käsivedoksen omaan ranteeseeni, tuntuu todella epätodennäköiseltä, mutta onhan sellaisiin tilanteisiin hyvä valmistautua henkisesti etukäteen. Kuka olisi tarpeeksi vaikuttava taiteilija tatuointinimmaria varten? Ehkä se olisi silti Marina, koska hän ja hänen Mowgli's Road -kappaleensa ovat hän syy siihen, että innostuin aikanaan koko popmusiikin genrestä.

Miksi edes rajoittaa käsinimmarin konseptia taiteilijuuteen? En voi sanoa olevani Alexander Stubbin suurin fani, mutta mikäli esimerkiksi vasemmisto-bossi Minja Koskela nousisi urallaan ministeriasemaan, niin voisihan sitä ruveta tosfaniksi ja hankkia häneltä tatuointinimmarin poliittisena peliliikkeenä. Toisaalta poliitikkojen sokea fanittaminen ei välttämättä ole yhteiskunnallisesti kestävä tai muutenkaan hyvä asia. Siinäpä virke, jota et odottanut lukevasi tämän otsikon alta!

Kenties paras idea olisikin tatuoittaa käsivarteeni oma nimikirjoitukseni, koska pohjimmiltaan elämässä taitaa olla tärkeintä olla juuri oman itsensä suurin fani, oli ura sitten aallonharjalla tai rotkon pohjalla. Tai sitten jonkun ei-taiteellisesti tai -poliittisesti elämäni suuresti vaikuttaneen henkilön nimikirjoitus. Kuka mahtoikaan keksiä Lidlin vegaaniset suklaakeksit? Ne, jos mitkä ovat nostaneet elämänlaatuani viimevuosina!

*Metropolian kulttuurialan opiskelijayhdistys
Demoni ry:n kulttuurilehti*

KULTTI